

**Žádost o poradní stanovisko Soudního dvora ESVO předložená Nejvyšším knížecím soudem dne
7. listopadu 2025 ve věci Sabine Mohr-Egger v. Liechtensteinische Alters- und
Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung und Liechtensteinische
Familienausgleichskasse**

(Věc E-26/25)

(C/2026/2574)

Dne 18. listopadu 2025 obdržela podatelna Soudního dvora ESVO žádost o poradní stanovisko ze dne 7. listopadu 2025, kterou Soudnímu dvoru ESVO podal Nejvyšší knížecí soud (*Fürstlicher Oberster Gerichtshof*) ve věci Sabine Mohr-Egger v. Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung und Liechtensteinische Familienausgleichskasse (lichtenštejské důchodové a pozůstalostní pojištění, lichtenštejské pojištění pro případ invalidity a lichtenštejský úřad pro rodinné příspěvky) ohledně těchto otázek:

První otázka:

Musí být čl. 14 odst. 5b nařízení (ES) č. 987/2009 ve znění nařízení (EU) č. 465/2012, podle kterého se pro účely určení použitelných právních předpisů podle článku 13 nařízení (ES) č. 883/2004 (základní nařízení) nepřihlíží k okrajovým činnostem, vykládán v tom smyslu, že již skutečnost, že příjmy z politické činnosti vykonávané ve státě bydliště, které podle vnitrostátních právních předpisů odpovídají příjmům úředníka, a tedy zaměstnance, činí méně než 0,5 % příjmů, které příslušná pojištěná osoba pobírá z činnosti jako osoba samostatně výdělečně činná v jiném členském státě, postačuje v této souvislosti k tomu, aby se jednalo o okrajovou činnost, nebo je třeba zohlednit další kritéria, například dobu trvání zaměstnání na jedné straně a dobu trvání samostatně výdělečné činnosti na straně druhé, význam zaměstnání, které je vykonáváno zcela nezávisle na samostatně výdělečně činnosti, pro politické společenství státu bydliště, jakož i místo výkonu zaměstnání, jeho skutečný výkon nebo způsob výkonu stanovený v důsledku jmenování do politické funkce, nebo je třeba zohlednit další dodatečná kritéria, a pokud ano, jaká?

Druhá otázka:

V případě, že odpověď na první otázku dostatečně neujasní, zda musí být příslušná činnost zaměstnance kvalifikována jako okrajová, vyvstává otázka, zda s ohledem na body odůvodnění 1, 5, 10, 12, 15 a 17 ve spojení s čl. 13 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 883/2004 musí být čl. 34 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zákona ze dne 14. prosince 1952 o starobním a pozůstalostním pojištění vykládán v tom smyslu, že pojištěná osoba, která pobírá starobní důchod v členském státě bydliště z důvodu své předešlé činnosti jako osoba samostatně výdělečně činná v tomto státě, musí přesto podléhat povinnému sociálnímu pojištění v členském státě, ve kterém stále vykonává činnost jako osoba samostatně výdělečně činná.